

50 m fra beboelsesejendomme, og hvor meget vil åbnes med en undtagelse på 40 m?

Hvad er begrundelsen for at fravige kommissionens og det i forrige samling fremsatte lovforslags regel om 40 m?

Ad spørgsmål 44:

I naturfredningskommissionens betænkning er der ikke gjort forsøg på at foretage en opgørelse af, i hvilket omfang opholdsretten ved kysterne vil blive indskrænket ved en bestemmelse om, at der bør være en afstandsgrænse mellem beboelsesbygninger og de steder på strandbredden, hvor man må opholde sig. Dette hang sammen med, at udgangspunktet for kommissionens overvejelser var, at der i dag ikke, bortset fra i visse dele af landet, eksisterer en sådan opholdsret. Generelt kunne man konstatere, at forslaget realiseres — det indeholdt en afstandsgrænse på 40 m — ville medføre en meget betydelig udvidelse af almenhedens opholds- og bademuligheder. En blot nogenlunde nøjagtig opgørelse over, hvor meget strand der åbnes, når en sådan afstandsgrænse er gældende, kan ikke foretages. Det ville kræve en gennemgang af den samlede kystbebyggelse og endog i flere tilfælde forudsætte afgørelser af, om denne bebyggelse måtte være lovlig.

Besvarelsen må derfor tage sit udgangspunkt i redegørelser, som ministeriet igennem statens naturfrednings- og landskabskonsulent har indhentet fra sekretariatene for nogle fredningsplanudvalg, hvis områder må anses for typiske.

Generelt kan det siges, at den bebyggelse, der er langs kysterne, når bortses fra de ældre bymæssige bebyggelser med dertil hørende udviklingsområder, overvejende udgøres af fritidsboliger. Opførelsen af disse fritidsboliger har fundet sted på forskellig måde til de forskellige tider og i forskellige dele af landet. Kystbebyggelsen i Nordsjælland, der allerede tidligt var meget omfattende, blev som regel opført på store grunde og husene placeret i en vis afstand fra kysten, sædvanlig mere end 50 m, eller placeret højt på kystnære skrænter. Bebyggelsen langs Køge Bugt kom derimod til at bestå af mindre enheder, der ofte ligger meget nær kysten inden for 10-30 m's afstand. For disse to former for bebyggelse vil en afstandsregel

altså få størst virkning for et antal mindre fritidsejendomme fra perioden før 2. verdenskrig.

Tilstedeværelsen af disse ældre bebyggelser, der overvejende er et sjællandsk fænomen, har haft betydning for strandfredningskommissionens fastlæggelse af strandbyggelinjen i 1940, idet strandbyggelinjen langs visse dele af Køge Bugt og Øresundskysten er fastsat til en mindre afstand end 100 m, ofte under 50 m. Det bemærkes herved, at problemerne i den nordlige del af Køge Bugt må forventes løst på særlig måde gennem de planlagte opfyldningsarbejder, hvorved der vil kunne skabes et stort offentligt rekreativt område.

Den næste periode, hvor der sker en omfattende sommerhusbebyggelse, begynder omkring 1950 og har fortsat siden. Man kan samtidig erkende en udvikling i retning af, at tidligere sommerhuse overgår til helårsboliger. Denne nye kystbebyggelse er overvejende opført med respekt af strandbyggelinjen, altså mindst 100 m fra strandbredden, idet der kun er givet få dispensationer fra strandbyggelinjen. En bebyggelse nærmere kysten har således kun fundet sted, hvor strandbyggelinjen ligger under 100 m. Man må således forvente, at afstandsreglen på 50 m de fleste steder i landet ikke vil medføre større indskrænkninger i almenhedens opholds- og baderet i henhold til lovforslagets § 54.

Fredningsplanudvalgene for Århus-egnen og for Skanderborg og Vejle amter har foretaget undersøgelser, der omfatter kystområder, der er ret stærkt bebyggede.

For 73 km privatejet kyst nord og syd for Århus gælder således, at ca. 8 km ville blive afspærret for ophold ifølge 50 m-reglen. For kyststrækningen Horsens-Vejle er de tilsvarende tal 68 og 7. De afspærrede strækninger i de to kystområder udgør således omkring 11 pct. af den totale kystlængde. Som nævnt er disse kyststrækninger imidlertid ret stærkt bebyggede. Det er derfor givet, at en betydelig mindre afspæringsprocent vil gælde for hele landets kyststrækninger. Sandsynligvis vil den være omkring 5.

For Sjællands og Møns vedkommende vil det på baggrund af de østjyske tal være naturligt at forvente en afspæringsprocent på knap 10. Dette vil betyde, at den i dag